

گزارش و قطعنامه مراسم

"یاد و خاطره کارگران مس خاتون آباد"

درپارک جمشیدیه تهران و ارتفاعات منطقه کلک چال

جلال ناصری

هجدهم اسفند ماه هشتاد و پنج

طی ماه گذشته (بهمن ماه) توسط ۶۸ نفر از کارگران صنایع خودروسازی شامل صنایع نوآوری سایپا، پارس خودرو، شرکت سایپا، قالبهای بزرگ صنعتی سایپا، ایران خودرو و تعدادی از کارگران عضوگروه های کوهنوردی اسلام شهر، گروه اوراز، گروه کارگران صنایع خودرو درپارک جمشیدیه تهران و ارتفاعات منطقه کلک چال یاد و خاطره کارگران جان باخته مس خاتون آباد درشهر بابک کرمان گرامی داشته شد. حاضرین در مراسم کشته شدن کارگران توسط عوامل حافظ سرمایه را بشدت محکوم کرده و مراتب اعتراض خود را از این کشتار اعلام داشتند. در مراسم یاد و خاطره کارگران جان باخته مس خاتون آباد توسط جلال ناصری یکی از کارگران شرکت کننده سخنان کوتاهی ایراد و سپس قطعنامه مراسم نیز قرائت گردید.

همکاران، هموردان

ما تعدادی از کارگران صنایع خودروسازی به همراه شما عزیزان گردآمده ایم تا همچون سه سال گذشته و برای چهارمین بار یاد و خاطره کارگران مس خاتون آباد را گرامی بداریم. یاد و خاطره کارگرانی که در اوایل ماه ۱۳۸۲ در شهر بابک در اعتراض به سیاست اخراج سازهایی کارفرما در مقابل فرمانداری شهر بابک تجمع کردند و توسط نیروهای یگان ویژه انتظامی منطقه به گلوله بسته شدند. کارگرانی که ادامه اعتراضات به حقتشان سراسر شهر بابک را فرا گرفت و نیروهای نگهبان و حافظ سرمایه آنها را همراه با خانواده هایشان از زمین و آسمان مورد حمله وحشیانه قرار دادند. در جریان این یورش چهارتن از کارگران به اسامی ریاهی، جاویدی، مهدوی و مومنی کشته شدند و عده زیادی نیز مجروح گردیدند. ما در طی سالهای گذشته در مراسم های مختلف مراتب انزجار و تنفروا اعتراض خود را نسبت به عمل ضد انسانی حافظان سرمایه اعلام داشته و امسال نیز یکبار دیگر این عمل ضد کارگری نگهبانان سرمایه را محکوم می کنیم. آنچه که مسلم است جنبش کارگری در حال حاضر در شرایط خاص و ویژه ای بسر میبرد. عدم پرداخت دستمزد، بیکار سازیها و اخراج، قراردادهای موقت و... از یک طرف و تظاهرات ها، بستن جاده های اصلی تجمعات و اعتراضات کارگری در مقابل کارخانه ها و مراکز دولتی بخصوص طی روزهای اخیر مقابل دفتر ریاست جمهوری ساختمان کوثر واقع در میدان حر خیابان پاستور چهارراه خورشید که می رود به پاتوق کارگران معترض تبدیل شود از طرف دیگر، به کار عادی و روزمره کارگران تبدیل شده است. در این میان بخشی از فعالین کارگری با شرکت در مبارزات

روزمره کارگران سعی و کوشش می کنند با کمک به فرموله کردن خواسته ها و مطالبات به انسجام و متحد کردن هرچه بیشتر کارگران و ارتقاء مبارزات آنان یاری رسانند. هرچند در این میان فرقه ها و گرایشات مختلف که خود را "نماینده" ما کارگران میدانند و هرکدام از این گرایشها تلاش می کنند تا با شقه شقه کردن طبقه کارگر همچون گوشت قربانی سهم بیشتری را به خود اختصاص داده و از این طریق به کالبد فرقه مرده مطلوب خویش روح تازه ای بدمند، و همچون ده های گذشته (درکنار فشاراختناق و سرکوب سرمایه) به مانعی درانسجام و ارتقاء جنبش کارگری مبدل شوند. گرچه امروز در شکل دیگری ظاهر می گردند. آنها بنا به درخواست رهبران گرایشهای خود با نفوذ در تشکل های کارگری، آنها را به رکود می کشند برای آنکه فعال بودن فرقه خود را مطرح کنند. اینهمه درحالی اتفاق می افتد که جنبش کارگری راه خود را می رود و گرایشات موجود باز هم در پی به اصطلاح وحدت عمل از بالا هستند وحدت عملی که کارگران در آن هیچ نقشی ندارند و از آن بی خبرند.

روزی نیست که ما شاهد چندین تجمع کارگری نباشیم، شرکت در این تجمعات، پشتیبانی و حمایت از اعتراضات، گفتگو با کارگران، تهیه گزارش و انعکاس دردها، رنج ها و خواسته ها و ارتقاء مبارزات آنها همه و همه کارهایی است که ما می بایستی انجام دهیم. اما گرایشات به اصطلاح وحدت عمل طلب مشغول رتق و فتق امور در بالا و سر گرم کار خود هستند. گویی کشتار کارگران خاتون آباد، مسئله اخراج کارگران سندیکای اتوبوس واحد، ماجرای تجمع کارگران یخچال سازی خرم آباد (طی سه مرحله در بهمن ماه در تهران) و پوشینه بافت و ایران کمپروسور و ایران کلاچ قزوین سد دیواندره، شباب غرب کرمانشاه، نساجی کردستان، قراردادی و پیمانی بودن کارگران و اخراج سازی های هر روزه مسئله دستمزد توروم و فشار آن برگردۀ ما کارگران هیچ گونه ربطی به آنان که خود را دایه های مهربانتر از مادر می دانند ندارد. آنها نماینده گرایشات خود هستند نه نماینده ما کارگران و چونکه از طرف گرایشهای خود صحبت می کنند پس از مدتی که با هم کلانجار رفتند و برسرروی هم کوبیدند باز هم شقه شقه خواهند شد و مانند جگر زلیخا پارچه پارچه می گردند آنها شاید تا اول ماه مه هم گرد هم آیند و در نهایت قطعنامه ای هم به نام ما کارگران صادر کنند و در مراسم هایی که توسط ما کارگران (طی چند سال اخیر سازمان دهی و برگزار شده است) باز هم به نوعی حضور بهمرسانند اما مرام و مسلک فرقه و گرایشگرایی در همان جلسه اول و نشست خود پایه جدایی و انهدام آن را فراهم کرده است.

و اما همکاران به شرایط کار خودمان اشاره ای داشته باشم، افزایش شدت کار به خصوص در بخش مونتاژ خودرو که تأثیر آن نیز در بخشهایی که کارگران کار قطعه سازی را انجام می دهند مشهود است به طوری که با توجه به آمارهای موجود و موثق صنعت خودرو سازی بر مبنی سال ۸۰ در طی ۵ سال گذشته تولید آن رشدی بیش از هزار درصد را داشته است این رشد نه بر مبنی استفاده از تکنولوژی مدرن، بلکه تنها بر مبنای افزایش شدت کار بوده است. همانطوری که گفته شد گویی این مشکلات که تنها مثنی از خروار مشکلات روزمره کارگران می باشد هیچ ارتباطی به دوستان ما که در پی وحدت عمل در بالا و روی کاغذ نه در پراکتیک مبارزه طبقاتی هستند ندارد.

همکاران

بر مبنی آمارهای موجود که هر ماه در نشریات داخلی خودروسازان منتشر میگردد در حال حاضر صنایع خودروسازی یکی از معدود صنایع روپا می باشد که شدت بالای کار در آن بیداد می کند. به عنوان مثال در سال ۸۰ نسبت تولید

سرانه خودرو در سال به هر کارگر چیزی حدود هفت اتومبیل بوده است اما در سال ۸۵ تا این مقطع بیش از ۵۰ دستگاه میباشد این یعنی با توجه به قیمت خودرو و بطور میانگین هر کارگر در بخش خودرو سازی چیزی حدود ۱۵۰ میلیون تومان ارزش افزوده تولید می کند در حالی که تمام دریافتی ما کارگران در این بخش که وضعیتی بهتر حتی از سایر همکارانمان داریم به اندازه کفاف خرج روزمره مان را نمی دهد.

بدون شک صحبت در خصوص مواردی که یاد کردیم بسیار است و هر کدام از موارد یاد شده فرصت و زمان خود را می طلبد. و مهم است و میباید به آنها پرداخت. اما ما اینجا دور هم جمع شده ایم که یاد و خاطره رفقای کارگری را که برای داشتن کار که حق مسلم هر انسانی است جان خود را از دست داده اند را گرامی بداریم و یکبار دیگر بگوئیم ، آنها که باد می کارند، زمانی که طبقه کارگر بمثابه یک طبقه، آگاه و متشکل شود بدون تردید، طوفان درو خواهند کرد.

همکاران

ما یکبار دیگر ضمن محکوم کردن کشتار کارگران مس خاتون آباد در شهر بابک خواسته های خود را در حال حاضر و امروز به شرح زیر اعلام می داریم:

ما خواهان محاکمه امران و عاملان کشتار کارگران مس خاتون آباد هستیم .

ما خواهان بازگشت به کار هم طبقه ای های خود در سندیکای کارگران شرکت واحد می باشیم.

ما خواهان لغو احکام صادره برای دستگیر شدگان اول ماه مه ۱۳۸۳ سقزمی باشیم و احکام صادره را شدیداً محکوم می کنیم .

ما خواهان بازگشت به کار همکاران اخراجی خود در یخچال سازی بوژان و پرداخت حقوق معوقه آنان و کارگران پارسیلون خرم آباد می باشیم.

ما خواهان پرداخت حقوق کارگران پوشینه بافت و ایران کلاچ و ایران کمپروسور قزوین هستیم.

ما خواهان افزایش دستمزد خود در حد یک زندگی انسانی می باشیم.

ما خواهان اجرای مقوله نامه های ۸۷ و ۹۸ هستیم و هر نوع دخالتی را در اجرای این مقوله نامه ها محکوم می کنیم.

ما مراتب خوشحالی و پشتیبانی و همچنین تبریک خود را از اعتصاب کارگران ایران خودرو دیزل و موفقیت نسبی آنان طی سال جاری اعلام می داریم.

ما خواهان بازگشت به کار کارگران اخراجی ایران خودرو هستیم.

متشکرم

جلال ناصری

بهمن ماه ۱۳۸۵